

ΜΟΥΣΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Τώρα που η χειμωνιάτικη σαιζόν βρίσκεται στην άκμή της, ή λέξη που μπορεί να περιγράψει τη μουσική κίνηση της Αγγλίας είναι «πληθώρα». Από το μεγάλο αυτό ρεύμα ένα δυό πράγματα ξεχροντά στην επιφάνεια και προσεκλούν την προσοχή. Πρώτα απ' όλα πρέπει να σημειώσουμε ότι έβρθηκε ένα «Συμβούλιο Συντονισμού των Συναυλιών του Λονδίνου» που παρακολουθεί τα προγράμματα και φροντίζει ώστε να μη συμπιπτούν συναυλίες κλπ.

Τό τελευταίο από τα Φεστιβάλ που κατέκλυσαν την Αγγλία το περασμένο καλοκαίρι και το φθινόπωρο ήταν το Φεστιβάλ του Λήντς που γίνεται κάθε τρία χρόνια από το 1858. Χαρακτηριστικό του Φεστιβάλ του Λήντς είναι ότι έχει παίζονται καινούργια έργα. Βέβαια λίγα απ' αυτά τα έργα άποχτησαν φήμη αλλά μερικά τουλάχιστον έπεβλήθησαν όπως το **Caractacus** και το **Falstaff** του Έλγκαρ, ή θαλασινή Συμφωνία του Βόν Ούλλιλιανς το **St Ludmila** του Ντβόρζακ κ. ά.

Τό Φεστιβάλ του Λήντς το 1950 δέν παρουσίασε τίποτα καινούριο αλλά έδωσε τήνε Άνοιξιάνικη Συμφωνία του Μπέντζαμιν Μπρίττεν, που είχε παιχθί μόνο μιά φοοδ στό Λονδίνο και είναι μιά πραγματικά λαμπρή σουίτα, γεμάτη νεότητά και μουσικό σφρίγος. Έπίσης παιχθηκε τό **Morning Walk** του Έντμουντ Ροούππα και τό «Βασιλιάν Δαβίδ» του Χόνεγκερ. Στο ίδιο Φεστιβάλ ακούστηκε γιά πρώτη φορά ή Συμφωνική Όρχήστρα του Ύόρκσαίρ, με μάεστρο τόν Μωρίς Μάιλις, σέ μιά ώραία έρμηνεία της Έκτης Συμφωνίας του Βόν Ούλλιλιανς.

Προτό φύγει γιά τίς Ήνωμένες Πολιτείες ό Σέρ Τόμας Μπήτσσι με τή Βασιλική Φιλαρμονική Όρχήστρα, διηόθονε μιά συναυλία στό Λήντς. Μπορούμε νά αναφέρουμε έδω ότι ό διαπρεπής μάεστρος και ή όρχήστρα είχαν μεγάλη επιτυχία στό πρώτο μέρος της περιοδείας τους στην Άμερική και οι κριτικοί της Νέας Ύόρκης έγραψαν πολύ έπαινετικά όρθρα.

Η Βασιλική Φιλαρμονική Έταιρεία του Λονδίνου έγκαινιάσε την 139η σαιζόν της με την όρχήστρα Χαλλέ του Μάντσεστερ και διευθυντή τόν Σέρ Τζών Μπαρμπρόλλι. Τό πρόγραμμα περιλάβαινε την «Είσαγωγή και Άλλέγκρο» γιά έγχορδα του Έλγκαρ, «τό Τραγούδι του Θέρους» του Ντρήλιους και τή σουίτα από τό «Βάχχο και Άριάδνη» του Ρουσεέλ.

Τόν τελευταίο καιρό είχαμε, γιά μιά άκμή φορά, την απόδειξη ότι οι Άγγλοι αγαπούν πολύ την ερασιτεχνική έκτέλεση μουσικής και κυρίως τίς χορωδίες. Ό μάεστρος Σέρ Μάλκολμ Σάρτζεντ διηόθονε τό Μεσσία του Χαίντελ, με 1.000 έκτελεστές από δέκα χορωδίες του Λονδίνου και τών περιχώρων του.

Η μουσική δοματίου άπόχτησε τελευταία στό Λονδίνο καινούρια δημοτικότητα. Στο Ούγκμορ Χώλλ του Λονδίνου, ένα ιδανικό περιβάλλον γιά μουσική, έγιναν συναυλίες μουσικής δοματίου με χαμηλές τίμες, και σέ άπογευματινή και βραδυή παράσταση. Στην πρώτη συναυλία έπαιξαν τό κουαρτέττο γιά έγχορδα του Μότσαρτ και τό Κουιντέττα γιά πιάνο και έγχορδα του Μπράμς και του Ντβόρζακ. Στη συναυλία αυτή έπαιξε τό Κουαρτέττο Γκρίλλερ, με τή Μάρια Ές στό πιάνο. Είχαν πουληθί χίλια εισιτήρια και ή αίθουσα ήταν άσφυκτικά γεμάτη.

Η Μάρια Ές έγκαινιάσε και μιά άλλη σειρά συναυλιών μουσικής δοματίου στό Μουσείο Βικτωρίας και Άλβέρτου, στην αίθουσα άπου είναι άνηρτημένα τά ακίσα του Ραφαήλ. Ό συνδυασμός της τέχνης του Ραφαήλ και της μουσικής του Μότσαρτ προσήλυσε κάπου 2.000 ανθρώπους.

Ένδιαφέροντα μουσικά γεγονότα παρουσίασαν και τά θέατρα του Λονδίνου. Τό Κόβεντ Γάρντεν άνέβασε τόν «Ίπτάμενο Όλλανδο» του Βάγκνερ με τόν Τζόζεφ Μέττερνιχ, που ήταν παρστικός από Λονδίνο και τήν Άδοτραλή σοπράνο Σόλβια Φίσερ. Άνεβάστηκε επίσης ό Μπόρις Γκοντουόφ του Μουσσόργγκου σύμφωνα με τή θεώρηση του Ρίμσκυ - Κόρσακωφ. Με πολλή εύχαρίστηση επίσης ένακούσαμε τήν Τραβιάτα.

Άνάμεσα σέ διάφορα άνώνια μουσικά χειρόγραφα τό Βρετανικό Μουσείο άνακαλόφθηκε τό Ρόντο σέ σι έφ, του Μπετόβεν. Τό χειρόγραφο αυτό είχε άγοραστεί από τό Βρετανικό Μουσείο τό 1890. Τό Ρόντο μεταδόθηκε τελευταία στό Τρίτο Πρόγραμμα του Β. Β. C.

Ό θάνατος του Μπέρναντ Σω, περίφημου γιά τά θεατρικά του έργα, τούς δηκτικούς του στοχασμούς και τήν πολιτική του δράση, μάς θυμίζει ότι σ' όλη του τή ζωή αγαπούσε πολύ τή μουσική και οι μουσικές του γνώσεις ήταν πλουσιότερες. Στην άρχή της καριέρας του ήταν μουσικοκριτικός της έφημερίδος **The Star**, και ύστερα τό **The World**. Τά όρθρα του έκείνα έχουν δημοσιευτεί από τόν οίκο **Constable** σέ έναν τόμο με τόν τίτλο «**Music in 1888-89**», όπως τής άκουσε ό «**Corno di Bassello**», (φευδύνημο του άργότερα έακουστού Μπέρναντ Σω).